

Nr 4.

Ankom till riksdagens kansli den 20 maj 1935 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ersättning av statsmedel för skada vid biträde åt ordningsmakten m. m.

Genom en den 8 mars 1935 dagtecknad, till statsutskottet hänvisad proposition, nr 183, vilken behandlats av sammansatt stats- och första lagutskott, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden föreslagit riksdagen att *dels* antaga ett vid propositionen fogat förslag till förordning om ersättning av statsmedel för skada vid biträde åt ordningsmakten, *dels ock* till ersättning för sådan skada för budgetåret 1935/1936 under femte huvudtiteln rubriken »E. Polisväsendet» anvisa ett förslagsanslag av 5,000 kronor.

Nyssnämnda förslag till förordning är av följande lydelse:

Förslag

till

Förordning

om ersättning av statsmedel för skada vid biträde åt ordningsmakten.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Har någon biträtt polismyndighet, polisman eller ordningsvakt vid ingripande mot person, som stört den allmänna ordningen eller begått eller miss-tänkts för brott eller kunnat antagas vara farlig för allmän säkerhet, och har till följd av ingripandet skada till person eller egendom tillskyndats honom, skall ersättning för skadan utgivas av allmänna medel. Ersättning skall dock ej utgå, då biträde varken påkallats eller eljest synts nödigt, ej heller då det lämnats mot uttryckligt förbud av polisverksamhetens utövare.

Ersättningen skall bestämmas enligt de i 6 kap. strafflagen beträffande skadestånd stadgade grunderna; dock att därvid i fall, som i 4 § nämnda kap. sägs, avseende ej skall fästas vid tillgångarna hos den som må vara ansvarig för skadan.

2 §.

Rätt till ersättning prövas av länsstyrelsen i den ort där skadan timat. Ansökning om ersättning skall göras inom ett år från det skadan skedde.

3 §.

Vid ansökning om ersättning bör fogas utredning om skadan och dess uppkomst. Finnes nödigt att för vinnande av fullständig utredning i ärendet någon höres såsom vittne eller upplysningsvis, äger länsstyrelsen förordna om sådant förhör vid allmän domstol. Ersättning till den som in kallats till förhör skall utgå av allmänna medel.

Skriftligt besked angående länsstyrelsens beslut om ersättning enligt denna förordning skall, där det begärts, utan avgift tillhandahållas sökanden.

4 §.

För belopp, som statsverket utgivit till den skadelidande, inträder statsverket i dennes rätt mot den som är ansvarig för skadan.

5 §.

Närmare föreskrifter om tillämpningen av denna förordning meddelas av Konungen.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1935 men äger ej tillämpning beträffande skada, som dessförinnan inträffat.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för Kungl. Maj:ts förslag, får utskottet, i den mån redogörelse därför ej lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

I skrivelse den 2 juni 1934 (nr 299) anhöll riksdagen, under åberopande av andra kammarens femte tillfälliga utskotts utlåtande nr 4 och första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 10, om utredning angående ersättning i vissa fall av statsmedel för skada som tillfogats enskild person vid ingripande på ordningsmaktens sida, samt att förslag till dylika bestämmelser måtte framläggas för riksdagen.

Den 22 juni 1934 anbefalldes Kungl. Maj:t överståthållarämbetet att verkställa den begärda utredningen samt att inkomma med förslag i ämnet.

Sedan överståthållarämbetet uppdragit åt polismästaren Eric Hallgren i Stockholm att verkställa den anbefallda utredningen, har överståthållarämbetet den 2 november 1934 inkommit med en skrivelse från Hallgren jämte av denne avfattat utkast till lag om ersättning av statsmedel för skada i vissa fall vid biträde åt polismyndighet eller polisman.

Över utkastet, mot vilket överståthållarämbetet förklarar sig icke hava funnit anledning till erinran, ha efter remiss yttranden avgivits av samtliga länsstyrelser.

Utkastet har därefter blivit föremål för omarbetning inom socialdepartementet.

Av redogörelsen framgår, att föreliggande förslag till förordning tillkommit i anledning av begäran från riksdagen år 1934. Vid sin granskning av

förslaget har utskottet icke funnit anledning till anmärkning mot detsamma. Utskottet har icke heller någon erinran att framställa mot propositionen i vad den avser att riksdagen måtte anvisa ett förslagsanslag av 5,000 kronor till bestridande av ersättningar, som kunna komma att utgå enligt förordningen. Utskottet får därför hemställa,

att förevarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 20 maj 1935.

På sammansatta stats- och första lagutskottets vägnar:

A. ÅKERMAN.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit:

från statsutskottet:

första kammaren: herrar *Svensson* i Kompersmåla och *Asplund*;

andra kammaren: herrar *Strindlund*, *Norsell* och *Isacsson*;

från första lagutskottet:

första kammaren: herrar *Åkerman*, *Löfgren* och *von Mühlensfels*;

andra kammaren: herrar *Lindqvist*, *Hillgård** och *Johansson* i Bro.

*) Ej närvarande vid utlåtandets justering.